

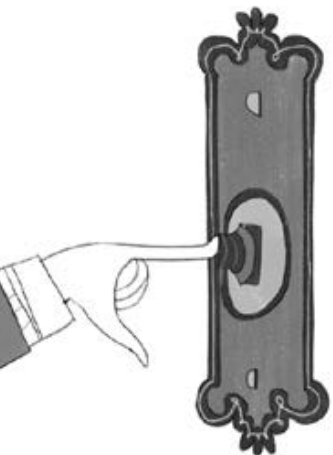

Štvrtá kapitola

Nasledujúce popoludnie presne o tretej som zazvonil na zvonček na Baker Street 221B.

„Pán Holmes sa ešte nevrátil,“ oznámila mi pani Hudsonová, keď ma púšťala dnu. „Odišiel dnes tesne po ôsmej.“

Vyšiel som po schodoch do obývačky a usadil sa v pohodlnom kresle pri kozube. Tam som čakal na Holmesa. Minúty plynuli pomaly,

no nikam som sa neponáhľal. Tento zvláštny prípad ma fascinoval a túžil som si vypočúť, ako Holmes príde tej záhade na koreň.

Boli takmer štyri hodiny, keď sa otvorili dvere a do izby vstúpil ošumelý chlap s bokombradami. Mal červenú tvár a na sebe otrhané a špinavé oblečenie.

V tom čase som už poznal Holmesov neuveriteľný talent na preoblečenia. A predsa som sa naňho musel pozrieť trikrát, kým som si bol istý, že je to naozaj on.

Pretackal sa obývačkou do spálne a cestou si z hlavy strhol parochňu. O chvíľku sa pri mne zjavil v tvídovom obleku, elegantný ako obyčajne.

Pozrel na mňa a potom klesol do kresla. Vystrel pred seba nohy a srdečne sa rozosmial.